

Maria, la profetessa de l'esperança

Romà Casanova, bisbe de Vic

En Maria, la mare del Senyor, tot és confiança. Ni en els moments més intensos de prova la confiança no desapareix del seu cor. Ella és la dona de l'esperança. Hi ha moltes maneres de definir què és l'esperança. M'agrada de recordar aquesta: l'esperança és tenir fe en l'Amor. El secret del cor de Maria és la seva fe en l'amor misericordiós de Déu. En el seu cant del *Magnificat* s'hi expressa: *L'amor que té el Senyor als qui creuen en ell s'estén de generació en generació... S'ha recordat del seu amor a Abraham i a la seva descendència per sempre* (Lc 1,50.54).

La confiança en el Senyor es fa ben palesa en les poques paraules que de Maria tenim en els evangelis. El seu *fiat mihi* (*faci's en mi*), en el moment de l'anunciació de l'àngel, expressa com es deixa en les mans del misteri d'amor de Déu, per uns camins que no havia pensat del tot: la virginitat unida a la maternitat; i la maternitat del *Fill de l'Altíssim*. I ella creu i confia, espera i estima. Sap que és en mans del Déu de l'Amor sempre fidel.

Maria creu i confia, espera i estima

També la seva confiança es fa expressió quan Jesús resta en el temple, a dotze anys. El misteri del Pare de Jesús es fa present en les seves paraules, i ella es deixa també en mans d'aquest misteri: *Maria guardava totes aquestes coses en el seu cor i les meditava*. La confiança, expressió de l'esperança, sap que els temps i les maneres de Déu són, moltes vegades, impensables per a nosaltres. El que ens resta és abandonar-nos en mans del misteri de l'amor de Déu, del qual res no ens pot separar.

També a les noces de Canà de Galilea, les paraules de Maria adreçades al seu Fill: *No tenen vi, i als criats de la festa: Feu tot el que ell us digui*, expressen aquesta confiança

en el Senyor. L'obra d'amor misericordiós de Déu passa pel seu Fill, el Fill unigènit de Déu. I aquesta obra és la de les noces de Déu amb la humanitat. El vi de les noces eternes l'ha de fer present Jesús. Aquest és l'anunci que, ja en l'inici del ministeri del Salvador, es fa present en el vi millor de la festa. Anunci de la sang del Fill vessada en la creu per a la salvació de tota la humanitat. Tant en les noces de Canà com en el Calvari, Maria, dona, com l'anomena el seu Fill, es fa present. L'obra de la redempció de la humanitat demana la resposta de fe confiada en l'amor misericordiós de Déu, de l'esperança que va més enllà de tota esperança, i Maria és la dona de l'esperança, model d'esperança per a nosaltres.

